

Dosarul nr. 3ra-1165/17

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – Gh. Mîțu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova,

judecători

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Direct”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Direct” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea actelor de control, a deciziei și a facturilor fiscale, precum și obligarea efectuării recalculării sumelor pentru apă și canalizare în baza indicilor apometrului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a respins cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct”,

C O N S T A T Ă :

La 04 februarie 2016 SRL „Direct” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând anularea actului din 23.11.2015 și actului subsegvent nr. 8-260-33 din 03.12.2015, precum și facturii fiscale seria CZ nr. 0936904 cu recalcularea sumei pentru apă și canalizare în baza indicilor apometrului. (f.d. 3-6, vol. I) La 03.10.2016 reclamanta și-a concretizat cerințele, solicitând anularea actului din 23.11.2015, actului subsegvent nr. 8-260-33 din 03.12.2015, a deciziei comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate din 16.12.2015, a facturii fiscale seria CZ nr. 0936904 din 18.12.2015, cu obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” de a recalcula suma pentru apă și canalizare în baza indicilor apometrului la data de 23.11.2015, anularea penalității în mărime de 18 535,92 lei indicată în factura fiscală seria AA nr. 4405337 din 19.09.2006. (f.d. 97-98, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 21 mai 2003 a încheiat cu SA „Apă-Canal Chișinău” contractul nr. 8-260-33 privind livrarea apei potabile și a apei industriale prin bransamentul sistemului de alimentare cu apă din mun. Chișinău și recepționarea apelor uzate în sistemul comunal de canalizare, prin deversoare conform anexei nr. 1, care anual se înnoiește.

Reclamanta a mai menționat că la 23.11.2015, persoana desemnată de SA „Apă-Canal Chișinău” Cozmenco Dmitri, în timpul controlului ordinar, a coborât în cămin pentru citirea și notarea indicilor apometrului. Reprezentantul pârâtei, la coborârea în cămin a călcat pe hidrantul de incendiu, care de asemenea era sigilat. Ca urmare a rupt sigila la hidrantul de incendiu și tot el a întocmit actul, în care a indicat că sigila lipsește.

Nefiind de acord cu constatările făcute de controlorul SA „Apă-Canal Chișinău”, administrația întreprinderii a întocmit un alt act, în care a menționat că sigila este ruptă de controlorul SA „Apă-Canal Chișinău”, dar reprezentanții pârâtei au refuzat să semneze acest act.

Consideră că Actul din 23.11.2015 întocmit de reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” este ilegal, pe motiv că contravine faptelor constatate la fața locului, or contorul și hidrantul de incendiu aveau sigilă, fiind confirmat prin actul nr. 8-260-33 din 03.12.2015 de către reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău”, Covalciuc Iurii, care a constatat că sigila este, dar e ruptă. La aceeași dată 03.12.2015, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a sigilat hidrantul de incendiu.

La 18.12.2015 SA „Apă-Canal Chișinău” a expediat în adresa SRL „Direct” factura fiscală seria CZ nr. 0936904 din 18.12.2015, fiind inclusă suma de 44 532,50 lei pentru canalizare, însă neluând în considerație faptul că în cazul folosirii apei din hidrantul de incendiu, apa nu se revarsă în canalizare.

Astfel, la 29.12.2015 SRL „Direct” a depus contestație asupra actelor din 23.11.2015 și din 03.12.2015, solicitând recalcularea sumei de 99 655,58 lei: apa potabilă – 55 123,08 lei și canalizare – 44 532,50 lei, care au fost indicate în factura fiscală seria CZ nr. 0936904 din 18.12.2015.

Consideră că calculele efectuate de către SA „Apă-Canal Chișinău” în conformitate cu pct. 9.4.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, sunt eronate.

A menționat că la 22.01.2014 SRL „Direct”, prin telefon, a fost informat de către SA „Apă-Canal Chișinău” despre faptul că cererea prealabilă privind recalcularea sumei de 99 655,58 lei este respinsă.

În pct. 58 din Regulamentului privind folosirea sistemelor comunale de alimentare cu apă și de canalizare se indică că în cazul deteriorării premeditate a echipamentelor de măsurare sau a sigiliilor aplicate, volumul apei furnizate se va determina în conformitate cu pct. 67. Pct. 67 al Regulamentului sus menționat prevede că pentru populația care folosește apa din coloanele de distribuție (cișmele), volumul de apă consumat se determină în baza normelor de consum aprobate de consiliile locale.

Reieșind din cadrul legal, doar în cazul în care SRL „Direct” premeditat ar fi deteriorat sigila, SA „Apă-Canal Chișinău” ar fi fost în drept să determine volumul

de apă conform pct. 9.4.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău.

La caz, volumul de apă consumat urma să fie calculat conform pct. 4.1 a contractului încheiat între părți.

Potrivit pct. 24 din Regulamentul privind achiziționarea, proiectarea, instalarea, recepția și exploatarea aparatelor de evidență a consumurului de apă, la depistarea vizuală a unor defecțiuni, utilizatorii sunt obligați să informeze imediat operatorul din momentul constatării lor (nu funcționează mecanismul de calcul, sunt înregistrate scurgeri la conectări, este deteriorat ecranul, sunt rupte sigiliile ș.a.)

În cazul în care utilizatorul (consumatorul) nu a informat în termen de 72 ore despre defecțiunile depistate, iar operatorul a constatat acest fapt, se întocmește un act în care se înscriu defecțiunile și care este semnat de ambele părți, cu indicarea măsurilor și termenelor de înlăturarea lor, conform anexelor nr. 11-13 la prezentul Regulament, după caz.

Conform pct. 3.2.10 din contract, din momentul în care reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a depistat că sigila s-a rupt, SRL „Direct” a informat prin telefon furnizorul SA „Apă-Canal Chișinău”.

Reieșind din cele menționate supra, reclamanta consideră că actul din 23.11.2015 privind inspectarea stării evidenței și folosirii apei și actul nr. 8-260-33 din 03.12.2015 privind inspectarea stării evidenței și folosirii apei întocmite de SA „Apă-Canal Chișinău” sunt ilegale în fond, emise contrar prevederilor legii, cu încălcarea procedurii stabilite. Totodată, consideră ilegală și decizia Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate din 16.12.2015, cât și facturile emise, inclusiv cu indicarea penalității.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016 s-a admis parțial cererea depusă de SRL „Direct”. S-a anulat actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 23.11.2015, actul inspectării stării evidenței și folosirii apei din 03.12.2015, decizia Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuarea apelor uzate adoptată de SA „Apă-Canal Chișinău” la 16.12.2015 și factura fiscală seria CZ nr. 0936904 din 18.12.2015. S-a anulat factura fiscală seria AA nr. 4405337 din 19.09.2016 în partea sumei de 18 535,92 lei inclusă ca penalitate. S-a obligat SA „Apă-Canal Chișinău” să efectueze recalcularea sumelor pentru apă și canalizare la SRL „Direct” în baza indicilor apometrului la data controlului ordinar din 23.12.2015. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind nefondată. (f.d. 141,143-148, vol. I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 s-a admis apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Direct” privind anularea actului inspectării stării evidenței și folosirii apei din 23.11.2015, actului inspectării stării evidenței și folosirii apei din 03.12.2015, deciziei Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate adoptată de SA „Apă-Canal Chișinău” la 16.12.2015, facturii fiscale seria CZ nr. 0936904 din 18.12.2015, facturii fiscale seria AA nr. 4405337 din

19.09.2016, în partea sumei de 18 535,92 lei și capătul de cerere privind obligarea SA „Apă-Canal Chișinău” de a efectua recalcularea sumelor pentru apă și canalizare la SRL „Direct” în baza indicilor apometrului la data controlului ordinar din 23.12.2015. (f.d. 197, 198-205, vol. I)

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 09 august 2017 SRL „Direct” a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016. (f.d. 1-10, vol. II)

În motivarea recursului recurenta a invocat că soluția instanței de apel este ilegală, deoarece nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a încălcat normele de drept procedural.

Consideră că Regulamentul nr. 5/4 din 25.03.2008, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău, nu cuprinde norme cu privire la examinarea reclamațiilor consumatorilor și la modalitatea de soluționare a divergențelor și a litigiilor dintre operatori și consumatori. Respectiv, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 303 din 13.12.2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, la 14.09.2014, nu mai era valabil Regulamentul nr. 5/4 din 25.03.2008.

Ca urmare a abuzului din partea SA „Apă-Canal Chișinău” și a aplicării eronate de către instanța de apel a prevederilor Regulamentului nr. 5/4 din 25.03.2008 sunt încălcate drepturile SRL „Direct” ca consumator, la un proces echitabil în instanța de judecată cât și la etapa prejudiciară.

De asemenea, a menționat că instanța de apel a emis o hotărâre nouă, însă nu s-a pronunțat asupra tuturor capetelor din cerere, în condițiile în care obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești este o condiție a procesului echitabil și o exigență a art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

La 01 noiembrie 2017 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus referință asupra recursului declarat de către SRL „Direct”, solicitând respingerea acestuia cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017. (f.d. 29-32, vol. II)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 iunie 2017, expediată prin intermediul oficiului poștal cu scrisoarea de însoțire nr. 12364 din 20.07.2017, însă confirmarea recepționării nu este în materialele cauzei. (f.d. 206, vol. I)

În condițiile descrise instanța de recurs consideră că cererea de recurs din 09 august 2017 este depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „Direct” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că SRL „Direct” indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi

reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurent asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Direct” inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Direct”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas